

REPUBLIKA SLOVENIJA

MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR
AGENCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA OKOLJE

Vojkova 1b, 1102 Ljubljana p.p. 2608
tel.: +386(0)1 478 40 00 fax.: +386(0)1 478 40 52

Številka: 35407-140/2006-9
Datum: 8. 4. 2008

Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija Republike Slovenije za okolje, izdaja na podlagi drugega odstavka 12. člena Uredbe o organih v sestavi ministrstev (Uradni list RS, št. 58/03, 45/04, 86/04-ZVOP-1, 138/04, 52/05, 17/06, 76/06, 132/06, 41/07 in 64/08-ZViS-F) in na podlagi 1. odstavka 72. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06-ZVO-1-UPB1, 49/06-ZMetD, 66/06-OdiUS, 33/07-ZPNačrt, 57/08-ZFO-1A in 70/08) na zahtevo stranke Farme Ihan – MPR d.o.o., Cesta Leona Dobrotinška 15, 3230 Šentjur, ki jo zastopa direktor Anton Zorc, v zadevi izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, naslednje

OKOLJEVARSTVENO DOVOLJENJE

1. Obseg dovoljenja

Stranki - upravljavcu Farme Ihan - MPR d.o.o., Cesta Leona Dobrotinška 15, 3230 Šentjur (v nadaljevanju: upravljavec) se izda okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje klavnice z zmogljivostjo zakola 120 ton živalskih trupov na dan (v nadaljevanju: naprava), ki se nahaja na zemljiščih s parcelnimi številkami 1033/1, 1033/2, 1033/3, 1033/4, 1033/5, 1033/6, 1033/7, 1034/1, 1034/2, 1034/3, 1034/4, 1035/3, 1027/3, 1027/6 in 1032, vse katastrska občina Šentjur.

Napravo sestavljajo naslednje nepremične tehnološke enote:

- sprejem živali in uhlevljanje (N1);
- dogon živali in omamljanje (N2);
- izkrvavitve (N3);
- parjenje (N4);
- odstranjevanje ščetin in nogic (N5)
- ožiganje (N6);
- poliranje (N7);
- evisceracija (N8);
- razpolavljanje trupov in odstranjevanje hrbtnjače (N9);
- hlajenje (N10);
- postopki z notranjimi organi (N11);
- čiščenje klavnice (pranje in dezinfekcija) (N12);
- skladiščenje stranskih živalskih proizvodov (N13);

- čiščenje odpadnih vod (industrijska čistilna naprava) (N14);
- energetski postroj s kurilno napravo (N15)
- transformatorska postaja (N16).

2. Okoljevarstvene zahteve za emisije snovi v zrak

2.1 Zahteve v zvezi z emisijami snovi v zrak

- 2.1.1 V kurilni napravi (N15) iz točke 1 izreka tega dovoljenja sme upravljavec kot gorivo uporabljati le ekstra lahko kurilno olje ali zemeljski plin.
- 2.1.2 Upravljavec mora zagotoviti izpuščanje dimnih plinov v okolje iz kurilne naprave z izpustom Z1 samo skozi njen odvodnik.

2.2 Dopustne vrednosti emisij snovi v zrak

- 2.2.1 Dopustne vrednosti emisij snovi v zrak za izpust Z1 so določene v Preglednici 1 in Preglednici 2.

Izpust z oznako:	Z1 - dimnik
Vir emisije:	srednja kurilna naprava na tekoče gorivo oz. srednja kurilna naprava na plinasto gorivo
Tehnološka enota:	parni kotel EMO TPV 3,0 (1,97 MW, leto proizvodnje 1992, leto vgradnje 1992, 6,5 Bar, 184 °C) (N15)
Ime merilnega mesta:	MM1Z1

Preglednica 1: Dopustne vrednosti emisij snovi v zrak na merilnem mestu MM1Z1 pri uporabi ekstra lahkega kurilnega olja

Snov	Izražena kot	Enota	Dopustna vrednost do 1.11.2019 ^(1.)	Dopustna vrednost od 2.11.2019 ^(1.)
Dimno število			1	1
Ogljikov monoksid	CO	mg/m ³	170	80
Dušikovi oksidi NOx	NO ₂	mg/m ³	250	200 ^(2.)
Žveplovi oksidi SOx	SO ₂	mg/m ³	1700	850

^(1.) Računska vsebnost kisika je 3 vol%.

^(2.) Pri temperaturi vode v kotlu med 110 °C in 210 °C in presežku pritiska med 0,05 MPa in 1,8 MPa.

Preglednica 2: Dopustne vrednosti emisij snovi v zrak na merilnem mestu MM1Z1 pri uporabi zemeljskega plina

Snov	Izražena kot	Enota	Dopustna vrednost do 1.11.2019 ^(1.)	Dopustna vrednost od 2.11.2019 ^(1.)
Celotni prah		mg/m ³	5	5
Ogljikov monoksid (CO)	CO	mg/m ³	100	80
Dušikovi oksidi NOx	NO ₂	mg/m ³	200	110 ^(2.)
Žveplovi oksidi SOx	SO ₂	mg/m ³	35	10

^(1.) Računska vsebnost kisika je 3 vol%.

^(2.) Pri temperaturi vode v kotlu med 110 °C in 210 °C in presežku pritiska med 0,05 MPa in 1,8 MPa.

2.3 Obveznosti v zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa in poročanjem za emisije snovi v zrak

- 2.3.1 Upravljavec mora zagotoviti izvajanje obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak na definiranem izpustu v točki 2.2 izreka tega dovoljenja kot občasne meritve v letu 2009 in nato vsako tretje leto.
- 2.3.2 Upravljavec mora v okviru obratovalnega monitoringa zagotoviti izdelavo ocene o dejanskem letnem času obratovanja naprave.
- 2.3.3 Oseba, ki izvaja obratovalni monitoring emisij snovi v zrak za upravljavca naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja, mora za to dejavnost imeti pooblastilo ministrstva pristojnega za varstvo okolja, skladno s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisij snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje.
- 2.3.4 Upravljavec mora za namen izvajanja obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak na izpustu odpadnih plinov v zrak iz vira onesnaževanja naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja, urediti stalno merilno mesto, ki je dovolj veliko, dostopno ter opremljeno tako, da je meritve mogoče izvajati merilno neoporečno, tehnično ustrezno in brez nevarnosti za izvajalca meritev. Merilno mesto mora ustrezati zahtevam standarda SIST EN 15259.
- 2.3.5 Upravljavec mora poročilo o občnih meritvah emisije snovi, poslati Agenciji RS za okolje v elektronski obliki najkasneje 10 dni po prejemu poročila.
- 2.3.6 Upravljavec mora oceno o letnih emisijah snovi v zrak, ki ga izdelata izvajalec obratovalnega monitoringa za leto 2009 in nato za vsako leto, poslati Agenciji RS za okolje v elektronski obliki najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo koledarsko leto.
- 2.3.7 Upravljavec mora poročila o obratovalnem monitoringu, letna poročila o emisijah snovi v zrak in ocene o letnih emisijah snovi v zrak na vseh izpustih odpadnih plinov v zrak iz virov onesnaževanja naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja hraniti najmanj pet let.

3. Okoljevarstvene zahteve za emisijo snovi in toplote v vode

3.1 Zahteve v zvezi z emisijami snovi in toplote v vode

3.1.1. Ukrepi za industrijske odpadne vode

- 3.1.1.1 Pri obratovanju naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja mora upravljavec izvajati naslednje ukrepe z namenom zmanjševanja emisije snovi ali toplote zaradi odvajanja industrijske odpadne vode:
 - uporaba tehnologije z najmanjšo možno porabo vode, recirkulacijo vode in uporaba drugih metod in tehnik varčevanja z vodo, uporaba za okolje in zaposlene pri vzdrževanju kanalizacijskih sistemov ter čistilnih naprav manj škodljivih surovin in materialov v tehnološkem procesu povsod, kjer je to mogoče;
 - uporaba recikliranja odpadnih snovi in rekuperacije toplote ter varčno rabo surovin in energije;
 - prednostno čiščenje delnih tokov industrijske odpadne vode in izločanje odpadnih snovi na kraju njihovega nastanka;
 - varno in za okolje sprejemljivo odstranjevanje blata;
 - zmanjševanje porabe sveže vode za čiščenje z uporabo čistilnih postopkov varčnih z vodo, kakor so visokotlačno pranje, uporabo separacijskih ukrepov v krogotokih ali uvedbo zaprtega sistema pranja opreme, tam kjer je to tehnično izvedljivo in ekonomsko upravičeno;
 - uporaba suhega transporta odpadkov iz klavne linije;

- zaščita odtokov iz naprave z mrežicami za preprečevanje prehajanja trdnih delcev v odpadno vodo;
 - uporaba kemikalij, ki vsebujejo kar najmanj aktivnega klora, pri čiščenju in dezinfekciji;
 - zamenjava dezinfekcijskih sredstev, ki vsebujejo aktivni klor s sredstvi, ki so manj nevarna za vodno okolje, kot je na primer perocetna kislina, če tehnologija in zahteva po higieni to dopuščajo;
 - izvajanje ukrepov preprečevanja zastajanja industrijske odpadne vode v kanalizacijskih ceveh naprave;
 - uporaba sit za zadrževanje trdnih delcev pred vstopom v kanalizacijske cevi naprave;
 - namestitve rezervoarjev za skladiščenje stranskih živalskih proizvodov, kot so kri ali živalska mast, na betonsko površino in nameščanje opreme za preprečevanje prepolitve ter lovilne skled s prostornino, ki je enaka najmanj 110 odstotkov prostornine največjega rezervoarja, ki je z njo povezan;
 - izvajanje ukrepov za zmanjšanje časa skladiščenja stranskih živalskih proizvodov na kraju nastanka, njihovo shranjevanje v zaprtih prostorih pri temperaturah do največ 10 °C za kri in največ 5 °C za trdne odpadke;
 - vozila za dovoz živali je treba najprej mehansko očistiti in šele nato oprati z uporabo visokotlačnih postopkov;
 - uporaba tehnik za optimalno izkravitev živali in čim večje zajetje krvi;
 - odpadke iz tal klavniških prostorov je treba najprej odstraniti z uporabo suhih metod in šele nato uporabiti tehnike čiščenja;
 - prenehanje hranjenja živali 12 ur pred klanjem ter zmanjšanje zadrževalnega časa živali v začasnem hlevu;
 - dovod pitne vode v začasni hlev glede na potrebe živali;
 - začasne hleve za živali je treba najprej mehansko očistiti in šele nato oprati z uporabo tehnik čiščenja;
 - uporaba tehnik pranja prašičev s sploščenimi brizgalnimi šobami in časovno omejenim delovanjem;
 - uporaba tehnik sterilizacije žag za razpolovitev z avtomatsko upravljanimi sterilizatorji na vročo vodo;
 - uporaba tunela z vodno prho oziroma meglo za končno pranje obdelancev.
- 3.1.1.2 Upravljavec mora ob izpadu industrijske čistilne naprave (N14) iz točke 1 izreka tega dovoljenja ali ob kakršni koli okvari v proizvodnji, ki povzroči čezmerno onesnaženost industrijske odpadne vode, sam takoj začeti z izvajanjem ukrepov za odpravo okvare in zmanjšanje in preprečitev nadaljnega čezmernega onesnaževanja in vsak tak dogodek prijaviti inšpektoratu, pristojnemu za varstvo okolja.
- 3.1.1.3 Upravljavec mora za obratovanje čistilne naprave (N14) iz točke 1 izreka tega dovoljenja imeti poslovnik ter mora zagotoviti vodenje obratovalnega dnevnika v skladu s predpisi o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo.
- 3.1.1.4 Upravljavec mora določiti odgovorno osebo, ki skrbi za obratovanje in vzdrževanje industrijske čistilne naprave (N14) iz točke 1 izreka tega dovoljenja ter vodi obratovalni dnevnik v obliki vezane knjige z oštevilčenimi stranmi.
- 3.1.1.5 Upravljavec mora z muljem iz industrijske čistilne naprave (N14) iz točke 1 izreka tega dovoljenja in lovilcev olj ravnati skladno s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki.

3.1.2 Ukrepi za padavinske odpadne vode

- 3.1.2.1 Upravljavec mora zagotoviti, da se padavinske vode iz naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja odvajajo v skladu s predpisi o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo.
- 3.1.2.2 Upravljavec mora za lovilec olj, ki se nahaja na parkirišču za osebna vozila zagotoviti, da je njegovo obratovanje in vzdrževanje v skladu s standardom SIST EN 858-2.
- 3.1.2.3 Upravljavec mora za lovilec olj iz točke 3.1.2.2 izreka tega dovoljenja zagotavljati vodenje obratovalnega dnevnika v skladu s predpisi o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo.
- 3.1.2.4 Upravljavec mora z odpadki iz lovilca olj ravnati skladno s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki.

3.2 Dopustne vrednosti emisije snovi in toplote v vode

- 3.2.1 Na iztoku V1, z imenom »Iztok odpadnih voda«, se iz naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja, na mestu določenem z Gauss-Krügerjevima koordinatama Y =530747 in X =118477, na zemljišču s parc. št. 1027/3, k. o. Šentjur, mešanica industrijskih in komunalnih odpadnih vod odvaja v javno kanalizacijo, ki se zaključi s komunalno čistilno napravo Šentjur,

v največji letni količini	65.000	m ³
v največji dnevni količini	260	m ³
z največjim 6-urnim povprečnim pretokom	2,64	l/s

od tega:

industrijske odpadne vode preko industrijske čistilne naprave iz odtoka V1-1, z imenom »Skupni V1-nova ČN«,

v največji letni količini	64.000	m ³
v največji dnevni količini	257	m ³
z največjim 6-urnim povprečnim pretokom	2,6	l/s

komunalne odpadne vode iz odtoka V1-2, z imenom »Komunalni«,

v največji letni količini	1.000	m ³
v največji dnevni količini	3	m ³
z največjim 6-urnim povprečnim pretokom	0,04	l/s

- 3.2.2 Dopustne vrednosti parametrov industrijske odpadne vode iz odtoka V1-1 čistilne naprave na merilnem mestu MMV1-1 so določene v Preglednici 3.

Preglednica 3: Dopustne vrednosti emisije snovi v vode na merilnem mestu MMV1-1

Parameter	Izražen kot	Mejna vrednost do 31.12.2012	Mejna vrednost od 1.1.2013
Temperatura		40 °C	40 °C
pH-vrednost		6,5 - 9,5	6,5 - 9,5
Neraztopljene snovi		200 mg/l	200 mg/l
Usedljive snovi		10 ml/l	10 ml/l
Celotni klor	Cl ₂	0,5 mg/l	0,2 mg/l
Amonijev dušik	N	200* mg/l	200* mg/l
Celotni dušik	N	-	-
Celotni fosfor	P	-	-
Kemijska potreba po kisiku (KPK)	O ₂	-	-
Biokemijska potreba po kisiku (BPK5)	O ₂	-	-
Adsorbiljivi organski halogeni (AOX)	Cl	0,5 mg/l	0,5 mg/l
Težkohlapne lipofilne snovi (maščobe, mineralna olja)		150 mg/l	100 mg/l

* do priključitve na centralno čistilno napravo Šentjur je mejna vrednost za amonijev dušik 100 mg/l

3.3 Obveznosti v zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa in poročanjem za emisije snovi in toplote v vode

- 3.3.1 Upravljavec mora zagotoviti izvajanje obratovalnega monitoringa skladno s predpisi, ki urejajo prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih vod in pogoje za njegovo izvajanje, in sicer za industrijsko odpadno vodo na merilnem mestu MMV1-1, določenem z Gauss Krügerjevima koordinatama Y =530727 in X = 118471, na zemljišču s parc. št. 1027/3, k.o. Šentjur, odvzem 24-urnega vzorca odpadne vode najmanj 4 krat letno V primeru, da bo letna količina industrijske odpadne vode na merilnem mestu MMV1-1 manj kot 50.000 m³, je potrebno odvzeti 6-urni vzorec najmanj 3 krat letno.
- 3.3.2 Upravljavec mora za namen izvajanja obratovalnega monitoringa industrijske odpadne vode zagotoviti stalno, dovolj veliko, dostopno in opremljeno merilno mesto (MMV1-1), ki mora pooblaščenemu izvajalcu meritev omogočiti tehnično ustrezno jemanje vzorcev odpadne vode in brez nevarnosti za izvajalca meritev.
- 3.3.3 Upravljavec mora zagotoviti, da se na merilnem mestu MMV1-1 med vzorčenjem meri količina odpadne vode.
- 3.3.4 Obratovalni monitoring odpadnih vod lahko izvaja samo pooblaščen izvajalec prvih meritev in obratovalnega monitoringa, ki o tem izdela letno poročilo. Poročilo o obratovalnem monitoringu odpadnih vod mora upravljavec naprave predložiti Agenciji RS za okolje vsako leto najpozneje do 31. marca za preteklo leto.
- 3.3.5 Upravljavec mora poročilo o prvih meritvah in poročila o obratovalnem monitoringu emisij snovi in toplote v vode iz naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja hraniti najmanj pet let.

4. Okoljevarstvene zahteve za emisije hrupa

4.1 Zahteve v zvezi z emisijami hrupa v naravno in življenjsko okolje

- 4.1.1. Upravljavec mora obratovanje vira hrupa, naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja (v nadaljevanju: vir hrupa), zaradi izvajanja proizvodne dejavnosti prilagoditi na tak način, da vrednosti kazalcev hrupa L_{dan} , $L_{noč}$, $L_{večer}$ in L_{dvn} na kateremkoli mestu ocenjevanja, to je pred najbližjimi stavbami z varovanimi prostori, ne bodo presegale mejnih vrednosti kazalcev hrupa določenih v Preglednici 4 izreka tega dovoljenja, oziroma konične ravni hrupa ne bodo presegale mejnih vrednosti konične ravni hrupa določenih v Preglednici 5 izreka tega dovoljenja.
- 4.1.2. Upravljavec mora v času obratovanja zagotavljati ukrepe varstva pred hrupom za preprečevanje ali zmanjšanje ravni hrupa kot posledica uporabe ali obratovanja vira hrupa na najmanjšo možno mero, tako da obratovanje vira hrupa ne bo povzročalo čezmerne obremenitve okolja s hrupom.
- 4.1.3. Upravljavec mora v primeru preseganja mejnih vrednosti zagotoviti izvedbo enega ali več izmed naslednjih ukrepov za zmanjšanje emisije hrupa iz vira hrupa in širjenje hrupa v okolje ter ukrepe za zmanjšanje izpostavljenosti hrupu:
- tehnični in konstrukcijski ukrepi ter ukrepi, povezani z načinom obratovanja ali uporabe vira hrupa,
 - ukrepi usmerjanja, porazdelitve ali omejevanja pretoka vozil, blaga in ljudi ali zmogljivosti proizvodnih ali drugih oblik dejavnosti, povezanih z virom hrupa,
 - ukrepi prostorskega in konstrukcijskega preprečevanja širjenja hrupa,
 - ukrepi načrtovanja glede na obremenjenost okolja zaradi hrupa primerne namenske rabe prostora in
 - ukrepi konstrukcijskega varstva pred hrupom na stavbah z varovanimi prostori.
- 4.1.4. Celotna obremenitev okolja zaradi hrupa kot posledica emisije vira hrupa pred fasadami najbolj izpostavljenih stavb z varovanimi prostori, določena v skladu s predpisom, ki ureja ocenjevanje in urejanje hrupa v okolju oziroma s standardom SIST ISO 1996 – 2, ne sme presegati mejnih vrednosti kazalcev hrupa L_{dvn} in $L_{noč}$ določenih v Preglednici 6 izreka tega dovoljenja za III. območje varstva pred hrupom, v skladu s predpisom o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju.

4.2 Mejne vrednosti kazalcev hrupa

- 4.2.1. Mejne vrednosti kazalcev hrupa L_{dan} , $L_{noč}$, $L_{večer}$ in L_{dvn} , ki ga povzroča naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja, so določene v Preglednici 4.

Preglednica 4: Mejne vrednosti kazalcev hrupa L_{dan} , $L_{noč}$, $L_{večer}$ in L_{dvn}

Območje varstva pred hrupom	L_{dan} (dBA)	$L_{večer}$ (dBA)	$L_{noč}$ (dBA)	L_{dvn} (dBA)
IV. območje	73	68	63	73
III. območje	58	53	48	58

- 4.2.2. Mejne vrednosti konične ravni hrupa L_1 , ki ga povzroča naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja, so določene v Preglednici 5.

Preglednica 5: Mejne vrednosti konične ravni hrupa L_1

Območje varstva pred hrupom	L_1 -obdobje večera in noči (dBA)	L_1 -obdobje dneva (dBA)
IV. območje	90	90
III. območje	70	85

4.2.3. Mejne vrednosti kazalcev hrupa $L_{noč}$ in L_{dvn} za posamezna območja varstva pred hrupom so določene v Preglednici 6.

Preglednica 6: Mejne vrednosti kazalcev hrupa $L_{noč}$ in L_{dvn}

Območje varstva pred hrupom	$L_{noč}$ (dBA)	L_{dvn} (dBA)
IV. območje	65	75
III. območje	50	60

4.3 Obveznosti v zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa in poročanjem za emisije hrupa v naravno in življenjsko okolje

- 4.3.1 Upravljavec mora v skladu s predpisom, ki ureja prvo ocenjevanje in obratovalni monitoring za vire hrupa ter pogoje za njegovo izvajanje, zagotoviti izvajanje obratovalnega monitoringa hrupa za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja v stanju njene največje zmogljivosti obratovanja.
- 4.3.2 Upravljavec mora izvedbo občasnega ocenjevanja hrupa za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja izvajati enkrat v obdobju treh let.
- 4.3.3 Upravljavec mora Agenciji RS za okolje predložiti kopijo poročila o ocenjevanju hrupa zaradi emisije vira hrupa najkasneje v 30 dneh po opravljenem ocenjevanju hrupa.
- 4.3.4 Upravljavec mora poročila o ocenjevanju hrupa zaradi emisij naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja hraniti najmanj pet let.
- 4.3.5 Obratovalni monitoring hrupa lahko izvaja oseba, ki ima za to dejavnost pooblastilo ministrstva pristojnega za varstvo okolja.

5. Okoljevarstvene zahteve za odpadke

5.1 Zahteve za ustrezno ravnanje z odpadki

- 5.1.1 Upravljavec mora odpadke skladiščiti tako, da ni ogroženo človekovo zdravje in brez uporabe postopkov in metod, ki bi čezmerno obremenjevali okolje.
- 5.1.2 Upravljavec mora odpadke skladiščiti v za to namenjenih in v skladu s predpisi urejenih objektih ali napravah, pri čemer količina začasno skladiščenih odpadkov ne sme presegati količine odpadkov, ki zaradi delovanja ali dejavnosti upravljavca naprave nastanejo v dvanajstih mesecih.
- 5.1.3 Upravljavec mora zagotoviti, da so odpadki, ki se bodo prevažali ali skladiščili, pakirani tako, da ne povzročajo škodljivih vplivov na okolje ali zdravje ljudi. Nevarni odpadki, ki se bodo prevažali ali skladiščili, morajo biti označeni skladno s predpisi, ki

urejajo označevanje nevarnih snovi ter v skladu s predpisi, ki urejajo prevoz nevarnega blaga.

- 5.1.4 Upravljavec mora odpadke, ki so namenjeni za predelavo ali odstranjevanje skladiščiti ločeno po vrstah odpadkov tako, da so izpolnjene zahteve za predvideni način predelave ali odstranjevanja.
- 5.1.5 Upravljavec mora za nastale odpadke zagotoviti obdelavo tako, da jih odda osebi, ki je vpisana v evidenco oseb, ki ravnaajo z odpadki.
- 5.1.6 Upravljavec mora izpolnjevanje obveznosti iz točke 5.1.5. dokazovati:
 - s pogodbo ali drugim dokazilom o oddaji oziroma prodaji odpadkov prevzemniku odpadkov ter veljavnim evidenčnim listom, kadar oddaja odpadke zbiralcu odpadkov, trgovcu ali neposredno izvajalcu obdelave odpadkov v Republiki Sloveniji ali
 - s transportno listino v skladu z Uredbo 1013/2006/ES, kadar pošilja odpadke v obdelavo v druge države.
- 5.1.7 Upravljavec mora zagotoviti, da je za vsako pošiljko odpadkov, ki jo odda zbiralcu, trgovcu ali neposredno obdelovalcu odpadkov, pripravi evidenčni list pred začetkom pošiljanja, kadar oddaja nevarne odpadke, oziroma najpozneje v 30 dneh po zaključku pošiljanja, kadar oddaja nenevarne odpadke, tako, da ga lahko potrdi prevzemnik odpadkov. Evidenčni list je veljaven, ko ga s podpisom potrdita pošiljatelj in prevzemnik odpadkov.
- 5.1.8 Upravljavec mora imeti izdelan Načrt gospodarjenja z odpadki za štiri leta in ga vsako leto pregledati in ustrezno popraviti. Pri izdelavi načrta mora upravljavec odpadkov glede obdelave odpadkov upoštevati usmeritve iz operativnih programov varstva okolja.
- 5.1.9 Upravljavec mora voditi evidenco glede na vrsto in količino odpadkov, ki nastajajo, ločeno po kraju nastanka odpadkov, skladno s predpisi, ki določajo ravnanje z odpadki. Sestavni del evidence morajo biti tudi potrjeni evidenčni listi o ravnanju z odpadki in transportne listine v skladu z Uredbo 1013/2006/ES.
- 5.1.10 Upravljavec mora dokumentacijo o evidenci za posamezno koledarsko leto, hraniti najmanj pet let.

5.2 Obveznosti poročanja za odpadke

- 5.2.1 Upravljavec mora Agenciji Republike Slovenije za okolje najkasneje do 31. marca tekočega leta dostaviti poročilo o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi za preteklo koledarsko leto.

6. Okoljevarstvene zahteve v zvezi z elektromagnetnim sevanjem v naravnem in življenjskem okolju

- 6.1 Upravljavec mora poročilo o prvih meritvah elektromagnetnega sevanja v naravnem in življenjskem okolju iz nizkofrekvenčnih virov elektromagnetnega sevanja naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja hraniti najmanj deset let.

7. Okoljevarstvene zahteve za učinkovito rabo vode in energije

- 7.1 Upravljavec mora voditi evidenco o porabi energije in vode.

8. Ukrepi za čim višjo stopnjo varstva okolja kot celote

8.1 Skladiščenje, ravnanje in prenos snovi

- 8.1.1 Rezervoar za NH₃ (z oznako Rez1, v strojnici, 1500 kg), rezervoar za propan butan plin (z oznako Rez2, prostornine 10 m³), rezervoar za CO₂ (z oznako Rez3, prostornine 5 m³, za omamljanje), skladišče nevarnih snovi (z oznako Sk2 - čistila) ter transportne naprave nevarnih in škodljivih snovi, morajo biti grajeni, postavljeni in opremljeni tako, da je onemogočeno onesnaženje vode, zraka in tal ali poslabšanje njihovih lastnosti.
- 8.1.2 Z rezervoarji, skladiščnimi in transportnimi napravami nevarnih snovi je treba ravnati in obratovati tako, da je onemogočeno onesnaženje vode ali škodljivo spreminjanje njenih lastnosti.
- 8.1.3 V primeru netesnosti skladiščnih enot in transportnih naprav nevarnih snovi, ki je ni mogoče odpraviti, zaradi tega pa obstaja nevarnost onesnaženja ali poslabšanja kakovosti vode, zraka ali tal, je treba prenehati z njihovim obratovanjem in jih izprazniti.
- 8.1.4 Nadzemni rezervoarji morajo biti izdelani, postavljeni in opremljeni tako, da je vedno in brez posebnih priprav mogoča kontrola tesnosti.
- 8.1.5 Nadzemni rezervoarji s prostornino nad 300 l v zaprtih prostorih in nadzemni rezervoarji s prostornino nad 1000 l na prostem morajo imeti lovilni prostor za prestrezanje nevarnih snovi.
- 8.1.6 Lovilni prostor ne sme imeti odtoka. Lovilna posoda mora biti tako postavljena, da zajema tudi curek, ki bi lahko iztekal prek sten lovilne posode.
- 8.1.7 Tekočine, ki med seboj reagirajo, ne smejo biti v istem lovilnem bazenu.
- 8.1.8 Upravljavlec mora za rezervoarje in druge skladiščne naprave in za skladiščenje nevarnih snovi sprejeti obratovalni poslovnik in voditi obratovalni dnevnik za te naprave.
- 8.1.9 Embalažne posode manjše prostornine z nevarnimi snovmi, morajo biti skladiščene na utrjenih površinah.
- 8.1.10 Upravljavlec mora zagotoviti, da vsako polnjenje in praznjenje skladiščnih posod nadzorujejo za to delo kvalificirani delavci. V času polnjenja ali praznjenja morajo biti ti delavci neprekinjeno navzoči.
- 8.1.11 Skladiščne posode morajo biti opremljene z napravami, ki preprečujejo polnitev nad predvideno dopustno količino.
- 8.1.12 Skladiščne posode je treba polniti in prazniti tako, da je preprečeno razlivanje nevarnih snovi. Prečrpavanje nevarnih snovi je dovoljeno le na prečrpališčih, razen v primeru, ko je zaradi okvare potrebno transportno ali skladiščno napravo izprazniti.
- 8.1.13 Polnjenje in praznjenje skladiščnih enot za nevarne snovi morajo nadzorovati za to delo kvalificirani delavci. V času polnjenja ali praznjenja morajo biti ti delavci neprekinjeno navzoči.
- 8.1.14 Površine, na katerih se prečrpavajo in pretakajo nevarne snovi (prečrpališča) morajo biti utrjene s plastjo nepropustnega materiala in opremljene tako, da razlite nevarne snovi ne morejo odtekati v površinske vode, v kanalizacijo ali pronicati v tla. Padavinske vode odtekajo v kanalizacijo oziroma odvodnik preko primerne čistilne naprave.
- 8.1.15 Nadzemni cevovodi morajo biti zaščiteni proti koroziji in mehanskim poškodbam.
- 8.1.16 Cevi za polnjenje in praznjenje rezervoarjev morajo imeti tesne spoje, ki ne dopuščajo iztekanje, odkapljevanje oz. hlapenje nevarnih snovi med pretakanjem. Pregibne cevi morajo biti med pretakanjem v celoti vidne.

8.1.17 V primeru poškodb rezervoarjev za skladiščenje nevarnih snovi iz Priloge 2 ali nadzemnih cevovodov za njihov transport, mora upravljavec nemudoma javiti pristojnemu inšpektoratu za okolje in organu za zaščito in reševanje.

8.2 Zahteve, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave

8.2.1 Ob prenehanju obratovanja naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja mora upravljavec, v primeru stečaja upravljavca pa stečajni upravitelj, vse nevarne snovi in odpadke, ki se nahajajo v napravi ali so nastale zaradi delovanja naprave, odstraniti v skladu s predpisi, ki urejajo področje ravnanja z odpadki.

8.2.2 Po odstranitvi nevarnih snovi in odpadkov iz točke 8.2.1 izreka tega dovoljenja mora upravljavec, v primeru stečaja upravljavca pa stečajni upravitelj, izvesti tudi monitoring onesnaženosti tal in v primeru prekomerne onesnaženosti zemljine izvesti sanacijo zemljine skladno z veljavnimi predpisi.

9. Drugi posebni pogoji za obratovanje naprave

9.1 Upravljavec mora redno spremljati porabo energije, vode, osnovnih in pomožnih materialov, emisij snovi v zrak in vodo in nastanek odpadkov ter porabe vrednotiti in optimirati.

9.2 Upravljavec mora poročati Agenciji RS za okolje o izpustih in prenosih onesnaževal do 31. marca v tekočem letu za preteklo leto v skladu s predpisi o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal in predpisi, ki urejajo prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih vod, prve meritve in obratovalni monitoring emisij snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter ravnanje z odpadki.

10. Obveznost obveščanja o spremembah

10.1 Upravljavec mora v primeru spremembe upravljavca najkasneje v roku 15 dneh obvestiti Agencijo RS za okolje o novem upravljavcu.

10.2 Upravljavec mora vsako nameravano spremembo v obratovanju naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja, povezano z delovanjem ali razširitvijo naprave, ki lahko vpliva na okolje, pisno prijaviti Agenciji RS za okolje, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

10.3 Upravljavec mora Agencijo RS za okolje pisno obvestiti o nameri dokončnega prenehanja obratovanja naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

10.4 Upravljavec, v primeru stečaja upravljavca pa stečajni upravitelj, mora Agencijo RS za okolje pisno obvestiti o izpolnjevanju zahtev iz okolje-varstvenega dovoljenja, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave, če je uveden postopek likvidacije upravljavca ali začet stečajni postopek, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

11. Čas veljavnosti dovoljenja

11.1 Okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja se izdaja za določen čas, in sicer za dobo 10 let od dneva dokončnosti okoljevarstvenega dovoljenja.

12. Stroški postopka

12.1 O stroških postopka bo izdan poseben sklep.

O b r a z l o ž i t e v

I. Zahtevek za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja

Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija Republike Slovenije za okolje, ki kot organ v sestavi ministrstva opravlja naloge s področja varstva okolja (v nadaljevanju: naslovni organ) je dne 2. 11. 2006 s strani stranke – upravljavca Farme Ihan - MPR d.o.o., Cesta Leona Dobrotinška 15, 3230 Šentjur (v nadaljevanju: upravljavec), ki jo zastopa direktor Anton Zorc, prejela zahtevek za pridobitev dovoljenja za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanja okolja večjega obsega, in sicer za klavnico, z zmogljivostjo zakola 120 ton živalskih trupov na dan (v nadaljevanju: naprava).

Upravljavec je vlogo dopolnil dne 13. 12. 2007, 29. 9. 2008, 16. 2. 2009 in 26. 3. 2009.

II. Pravna podlaga za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja

68. člen Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06-ZVO-1-UPB1, 49/06-ZMetD in 66/06-OdlUS, 33/07-ZPNačrt, 57/08-ZFO-1A in 70/08; v nadaljevanju ZVO-1) določa, da mora upravljavec za obratovanje naprave, v kateri se bo izvajala dejavnost, ki lahko povzroči onesnaževanje okolja večjega obsega, in za vsako večjo spremembo v obratovanju te naprave pridobiti okoljevarstveno dovoljenje. Okoljevarstveno dovoljenje se lahko izda za eno ali več naprav ali njenih delov, ki so na istem kraju in imajo istega upravljavca. Skladno z Uredbo o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07) je naprava, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, nepremična tehnološka enota, v kateri poteka ena ali več dejavnosti s proizvodno zmogljivostjo nad pragom iz priloge 1, ki je sestavni del te uredbe, in na istem kraju katerakoli druga z njo neposredno tehnično povezana dejavnost, ki lahko povzroča obremenitev okolja. Med naprave se ne uvrščajo naprave, ki se uporabljajo samo za raziskave, razvoj in preizkušanje novih izdelkov ter procesov. Obstoječa naprava je naprava, ki je obratovala na dan uveljavitve te uredbe ali je bilo pred njeno uveljavitvijo zanjo pridobljeno pravnomočno gradbeno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov.

Skladno s prvim odstavkom 70. člena ZVO-1 mora upravljavec v zvezi z obratovanjem naprave, v kateri se bo izvajala dejavnost, ki lahko povzroči onesnaževanje okolja večjega obsega, zagotoviti ukrepe za preprečevanje onesnaževanja okolja, zlasti z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik, preprečitev onesnaženja okolja večjega obsega, preprečevanje nastajanja odpadkov skladno s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki, predelavo nastalih odpadkov ali njihovo odstranjevanje skladno s predpisi, če predelava tehnološko ali ekonomsko ni mogoča, učinkovito rabo energije, preprečevanje nesreč in omejevanje njihovih posledic in preprečitev onesnaževanja okolja in vzpostavitev zadovoljivega stanja okolja na kraju naprave po dokončnem prenehanju njenega obratovanja.

Prvi odstavek 72. člena ZVO-1 določa, da mora naslovni organ odločiti o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz 68. člena ZVO-1, tj. napravo, v kateri se bo izvajala dejavnost, ki lahko povzroči onesnaževanje okolja večjega obsega, v šestih mesecih od dneva prejema popolne vloge, pri čemer na primeren način upošteva tudi mnenja in pripombe javnosti.

Vsebina okoljevarstvenega dovoljenja je določena v 74. členu ZVO-1 in 8. členu Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07).

III. Ugotovljeno dejansko stanje in dokazi na katere je oprto

Naslovni organ je v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja odločal na podlagi vloge in dopolnitev vloge z naslednjimi prilogami, in sicer:

- Uporabno dovoljenje za novozgrajen objekt mehanske čistilne naprave št. 351-192/91-5/3, z dne 6. 4. 1993, Občina Šentjur pri Celju;
- Uporabno dovoljenje za prizidek hladilnice – I. faza, tehnologijo klavnice in pomožnih prostorov med hodnikom in nečistim delom dvorišča št. 351-218/2001-220, z dne 25. 7. 2001, Upravna enota Šentjur pri Celju;
- Uporabno dovoljenje za novozgrajen objekt prizidka hladilnice, ekspedita in prizidka energetskega objekta št. 351-204/85-5/3, z dne 18. 3. 1988, Občina Šentjur pri Celju;
- Uporabno dovoljenje za vezni hodnik in tunel za globoko zamrzovanje št. 351-412/87-220, z dne 20. 12. 1999, Upravna enota Šentjur pri Celju;
- Uporabno dovoljenje za hladilne naprave in adaptacijo obstoječe hladilnice št. 351-221/72-4/3, z dne 3. 5. 1974, Občina Šentjur pri Celju;
- Uporabno dovoljenje za prizidek h klavnici, rekonstrukcijo prostorov za klanje prašičev, gradnjo prizidka – hladilnico in gradnjo plinske postaje na utekočinjen CO₂ in plin propan butan, št. 351-129/2003-220, z dne 16. 3. 2005, Upravna enota Šentjur pri Celju;
- Poročilo o meritvah emisije snovi v zrak, št.:EK-08-336, 12.08.2008, Kova d.o.o.;
- Poročilo o meritvah emisije snovi v zrak, št.:EK-08-264, 09.07.2008, Kova d.o.o.;
- Poročilo o obratovalnem monitoringu odpadnih vod za podjetje Farme Ihan - MPR d.o.o., št.: 121-23-305-32/08, druga izdaja, z dne 28. 3. 2008, Zavod za zdravstveno varstvo Celje;
- Poročilo o meritvah hrupa v naravnem in življenjskem okolju, določanje in ocenjevanje kazalcev hrupa, št.: EK-07-588, 18. 4. 2007, Kova d.o.o.;
- Poročilo o meritvah hrupa v naravnem in življenjskem okolju, določanje in ocenjevanje kazalcev hrupa, št.: EK-08-351, kontrolne meritve, 12. 8. 2008, Kova d.o.o.;
- Poročilo o vplivih na okolje, Prve meritve na virih elektromagnetnega sevanja, Klavnica Šentjur (Farme Ihan-MPR), št.: ITK-EMS-NF-2006-FIhan-038, Ljubljana, oktober 2006, ITK-Inštitut za telekomunikacije;
- Zemljevidi in načrti (Načrt industrijskega objekta z vrisanimi kanalizacijskimi vodi in izpusti v zrak, Pušnik Drago, Zemljevid kraja industrijskega objekta, Načrt industrijskega kompleksa najmanj v merilu 1:1500 z označenimi izpusti v zrak in iztokom v vode, Ortofoto: merilna mesta hrupa, Tehnološka shema z vključeno tehnološko opremo);
- Dokument: »Mejna vrednost koncentracije neraztopljenih snovi v industrijski odpadni vodi«, št. 34/09-GT, z dne 10. 2. 2009, JPK ŠENTJUR, Javno komunalno podjetje, d.o.o.;
- Varnostni list, Kleencare CF 5325, avgust 1999, Kimi d.o.o., Trzin;
- pogodba o nakupu zemljišča s parcelno št. 1033/1, k. o. Šentjur;
- najemna pogodba za zemljišče s parcelno št. 1033/4, k.o. Šentjur.

V postopku je bilo na podlagi predložene dokumentacije ugotovljeno naslednje:

Naslovni organ je na podlagi vloge za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja ugotovil, da je naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja obstoječa naprava, ki se skladno s Prilogo 1 Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07) razvršča med klavnice, z oznako vrste dejavnosti 6.4a, z zmogljivostjo zakola več kot 50 ton na dan.

Na podlagi vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja je naslovni organ ugotovil, da je zmogljivostjo zakola 120 ton živalskih trupov na dan, zaradi česar se naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja uvršča med naprave, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega.

Upravljavca ne upravlja z drugo napravo, ki bi imela z napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja skupne objekte ali naprave za odvajanje emisij ali ravnanje z odpadki.

Naprava iz točke 1 tega dovoljenja leži na zemljiščih s parcelnimi številkami 1033/1, 1033/2, 1033/3, 1033/4, 1033/5, 1033/6, 1033/7, 1034/1, 1034/2, 1034/3, 1034/4, 1035/3, 1027/3, 1027/6 in 1032, vse katastrska občina Šentjur, na lokaciji z naslovom Cesta Leona Dobrotinška 15, 3230 Šentjur.

Območje naprave iz točke 1 tega dovoljenja se nahaja v industrijski coni Šentjur. Severno in vzhodno meji na proizvodne objekte, južno ter zahodno, v oddaljenosti 200 m, na območje s stanovanjsko poselitvijo.

Navedeno območje se ureja s prostorsko izvedbenim aktom tj. Odlokom o zazidalnem načrtu industrijske cone Šentjur (Uradni list RS, št. 29/91, 11/94, 37/97, 37/99, 38/01, 104/01 in 65/02), planskim aktom za območje naprave tj. Spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Šentjur pri Celju za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in prostorskih sestavin družbenega plana Občine Šentjur pri Celju, za obdobje od leta 1986 do leta 1990 za območje Občine Šentjur (Uradni list RS, št. 116/02 in 18/04) in Sklepom o začetku priprave sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana Občine Šentjur (Uradni list RS, št. 107/2007).

Območje naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja je na osnovi določil 3. člena Uredbe o ukrepih za ohranjanje in izboljšanje kakovosti zunanjega zraka (Uradni list RS, št. 52/02 in 41/04) in 2. člena Sklepa o določitvi območij in stopnji onesnaženosti žveplovega dioksida, dušikovih oksidov, delcev, svinca, benzena, ogljikovega monoksida in ozona v zunanjem zraku (Uradni list RS, št. 72/03), razvrščeno v območje onesnaženosti SI 2, za katero je določena II. stopnja onesnaženosti zunanjega zraka.

Območje naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja se v skladu z Uredbo o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05 in 34/08) razvršča v območje IV. stopnje varstva pred hrupom, medtem ko so stavbe z varovanimi prostori v neposredni bližini, kjer se ocenjujejo kazalci hrupa, ki ga povzroča obratovanje naprave, uvrščene v III. stopnjo varstva pred hrupom.

Naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja se nahaja na območju brez stanovanj, namenjeno industrijski dejavnosti, ki je skladno s 3. členom Uredbe o elektromagnetnem sevanju v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS, št. 70/96 in 41/04) razvrščeno v območje II. stopnje varstva pred sevanji.

Naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja ni obrat manjšega ali večjega tveganja po določbah Uredbe o preprečevanju večjih nesreč in zmanjševanju njihovih posledic (Uradni list RS, št. 71/08).

Upravljavec v napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja izvaja zakol prašičev, razsek, pakiranje in zmrzovanje mesa. Naprava se uvršča med klavnice velikih živali. Koljejo se samo prašiči v tipu mavžencev. Mavženje poteka v visečem stanju, v zaprtem tunelu za mavženje. Dnevni cikel zakola prašičev znaša cca. 900 kom v povprečni živi teži cca 100 kg, kar predstavlja 90.000 kg žive teže.

Količina razseka predstavlja cca. 1/2 zaklanih prašičev, to je 250-300 trupov.

Na lokacijo naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja se dnevno dovaža in sprejema toliko živali (prašičev), kot se jih v istem dnevu zakolje. Tako je čas njihovega zadrževanja v hlevu čim krajši. Živali se pripelje v hlev čim bolj čiste, prav tako pa dobavitelji upoštevajo priporočilo, da jih določen čas (cca.12h) pred predvidenim zakolom ne krmi, kar zagotavlja manjšo količino odpadkov (blata in urina), posledično manjše emisije vonjav ter manj porabljene vode za čiščenje hlevov.

Sprejem živali in uhlevljanje (N1):

Prašiče se s kamionom pripelje do razkladalne rampe. Po pregledu spremne dokumentacije se prašiče razloži in uhlevi. Hlev ima več boksev. Boksi so opremljeni z napajalniki, umetno osvetljeni, ventilirani. En boks je namenjen za uhlevljanje bolnih živali oz. živali, za katere se sumi, da so zbolele. Boks je pregrajen z ogrado za fiksiranje živali in z umivalnikom (RF umivalnik kpl).

Po opravljenem razkladanju živali se notranjost transportnega vozila za dovoz živali očisti na posebnem, delno nadkritelem delu dvorišča ob energetskega objektu.

V času čakanja na zakol imajo živali na voljo pitno vodo na kapljičnih napajalnikih (ti. niplji), ki se aktivirajo ob dotiku. Prav tako je zagotovljeno hlajenje in pomirjanje živali s pršenjem hladne vode.

Dogon živali in omamljanje (N2):

Živali se preko dogonskih hodnikov prežene iz hleva v ograjen prostor, ki vodi v potopno gondolo za omamljanje, kjer se živali omamijo z ogljikovim dioksidom (CO₂). Naenkrat se vkrca 5-6 komadov živali, kapaciteta naprave je 120 kom/h oziroma manj, odvisno od teže živali.

Po dvigu se omamljene živali preložijo na mizo, zapnejo za izkrvavitvene kljuke in z elevatorjem dvignejo na izkrvavitveni transporter.

Izkrvavitev (N3):

Zakol se izvaja ročno, z vbodom v eno od karotidnih arterij. Nato se zabodene živali izkrvavi v visečem položaju. Kri, ki izteka, se po izkrvavitvenem kanalu odvaja v izkrvavitveni bazen. S krvjo se nadalje ravna kot z odpadkom.

Vbodne rane se opere v posebni kabini, nato pa se trupe transportira v sistem za vertikalno parjenje.

Parjenje (N4):

V fazi parjenja se trupe najprej cele opere z gumijastimi otepali in hladno vodo. Odpadna voda se zbira in odvaja na industrijsko čistilno napravo.

Tako očiščene trupe se pari v napravi za vertikalno parjenje, s paro temperature cca. 60 °C ter minimalno porabo vode. S parjenjem omehčana koža omogoča lažjo odstranitev ščetin.

Odstranjevanje ščetin in nogic (N5):

V stroju za odstranjevanje ščetin in nogic se s posebnimi valji z gumijastimi strgali živali vrtijo ter periodično obžigajo in hladijo z vodo in s tem odstranjujejo ščetine in parklji.

Ožiganje (N6):

Ožiganje se izvaja strojno z gorilci, ki kot gorivo uporabljajo zmes propan butana in stisnjenega zraka. Delavec z ročnim tušem trup dodatno opere, po potrebi odstrani ščetine in parklje, zareže Ahilovi tetivi, zatakne čiste transportne kljuge v nastali zarezi in trup z elevatorjem dvigne na transportni taktni kontejner.

Poliranje (N7):

Po izvedenem postopku mavžanja in ožiganja se trupe polira. V tem delovnem postopku se z uporabo ščetk odstranijo še preostale ščetine, ki so ostale na trupih. Odpadne vode se odvajajo v kanalizacijo za industrijsko odpadno vodo in na industrijsko čistilno napravo.

Satelitska naprava centralnega sistema služi za čiščenje obrata ter prostorov in opreme v tem delu klavnice. Sistem je nameščen na pregradni steni, ki ločuje nečisti in čisti del proizvodnje (procesi, ki so opisani v nadaljevanju).

Evisceracija (N8):

Delovni proces evisceracije obsega ročni izrez (odstranitev) notranjih organov. Veterinarsko pregledani organi se na mizi obrežejo in operejo in obesijo na obešala za drobovino. Prosta obešala čakajo na uporabo na posebnem tiru, delovno mesto pa je opremljeno s kabino za pranje predpasnikov in rok in s sterilizatorjem za nože.

Prsni organi nadaljujejo pot po ločenem tiru do transporterja in naprej po tiru v namensko hladilnico za drobovino, kjer se ohladijo na predpisano temperaturo 3°C. Deli, ki so neustrezni za prehrano ljudi, se razvrščajo med stranske živalske proizvode kategorije 2 in odstranijo v ustrezno označene vozičke.

Podestu za veterinarski pregled sledi podest za izločevanje sala z ledvicami, za izrez diafragme in za čiščenje vbodne rane, temu pa podest za ugotavljanje kakovosti in za končno tehtanje.

Razpolavljanje trupov in odstranjevanje hrbtenjače (N9):

Po opravljeni evisceraciji se trupe razpolovi vzdolž hrbteničnega kanala. Taktni kontejner je opremljen s premičnimi posodami, ki se pomivajo in razkužujejo preko posebnega sistema z vročo vodo 82 °C, z napo za odvod vodne pare in z vodno zaporo za odvod odplak. Na fiksnem podestu se s posebnim vakuumskim sesalnikom odstrani možgane in hrbtenjačo v poseben namenski zaprt in označen voziček. Temu sledi žigosanje in tehtanje na tirni tehtnici ter ocena mesnatosti. Odstranjena hrbtenjača in možgani se uvrščajo med t.i. SRM – specifični rizični material, ki zahteva poseben režim manipulacije.

SRM odpadki se zbirajo v posebnih ločenih zabojnikih, ki so označeni z napisom SRM, ki je viden z vseh strani, in so primerno oddaljeni od ostalih konfiskatnih zabojnikov. Vsebinsa se odvaja v ločen kontejner, ki je tudi označen z napisom SRM, in se sprotno poliva s termo stabilnim barvilom. Pranje in praznjenje transportnih SRM vozičkov poteka vedno šele po končanem delu, polni vozički vstopajo v konfiskatni prostor skozi odprtino.

Pred vstopom trupov v hladilnice sledi še dokončna toaleta v kabini za pranje.

Hlajenje (N10):

V hladilnicah se svinjske polovice postopoma ohladi na temperaturo pod 7 °C. Kot hladilni medij se uporablja amoniak, ki se ga centralno vodi iz strojnice kompresorjev za hlajenje. V strojnici je nameščena avtomatika za regulacijo temperatur posameznih prostorov.

Postopki z notranjimi organi (N11):

Obdelava črevnega kompleta se izvaja občasno in obsega predvsem sezonsko pripravo svinjskih črev in želodcev za prodajo.

Čiščenje klavnice (pranje in dezinfekcija) (N12):

Čiščenje klavnice se izvaja s pomočjo visokotlačnega centralnega sistema za pranje (25 bar), ki ima 13 satelitov.

Postopek pranja se izvaja tako, da se po zaključenem delovnem procesu najprej odstranijo grobi delci ostankov klanja, nato pa se objekt spere z toplo vodo temperature 60°C. Po zaključenem spiranju se po celotnem objektu in opremi nanese čistilna pena, po določenem času (15 min) se jo spere, nato se nanese še dezinfekcijsko sredstvo.

Skladiščenje stranskih živalskih proizvodov (N13):

Klavnični odpadki se od mest nastajanja odpadkov transportirajo v prostor za shranjevanje klavničnih odpadkov s pomočjo vakuumskega transporta. V prostoru za shranjevanje klavničnih odpadkov so nameščeni kontejnerji za zbiranje odpadkov. Prostor za shranjevanje odpadkov je opremljen s sistemom za pranje ter ohlajen na predpisano temperaturo. Ves klavniški odpad se skladišči v ohlajenem prostoru in čaka na odvoz s strani pooblaščenega osebe.

V napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja emisije snovi v zrak nastajajo iz energetskega postroja s kurilno napravo (N15), v katerem se nahaja kotlovnica s srednjo kurilno napravo za pripravo pare za proces parjenja, in se odvajajo skozi izpust Z1. V parnem kotlu EMO TPV 3,0 (1,97 MW, leto proizvodnje 1992, leto vgradnje 1992, 6,5 Bar, 184 °C) se kot gorivo uporablja ekstra lahko kurilno olje, lahko pa se uporablja tudi plinasto gorivo (zemeljski plin).

Emisije snovi v zrak nastajajo tudi pri postopku ožiganja živali iz stroja za odstranjevanje ščetin. Stroj ima nameščene gorilne šobe ki kot gorivo uporabljajo zmes plinov propan-butan in stisnjene zrak. Posebni valji prašiča vrtijo in periodično obžigajo ter splakujejo z vročo vodo. Postopek traja 15-20 sekund. Odpadni zrak se zajema in preko nape odvaja brez predhodnega čiščenja skozi izpust Z2.

V napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja razpršene emisije ne nastajajo, razen tistih, ki povzročajo vonjave. Kvantitativnih podatkov o emisijah neprijetnih vonjav je zelo malo na razpolago, zato je te emisije težko ovrednotiti. Izvedeni so nekateri ukrepi za zmanjšanje emisije neprijetnih vonjav (ustrezna kanalizacija - sifoni, pokrovi). Prostor konfiskata je toplotno izoliran in ohlajen na predpisano temperaturo. V prostoru so nameščeni kontejnerji za zbiranje stranskih produktov. Tako skladiščeni stranski produkti se skladiščijo ločeno in čakajo na odvoz v kafilerijo.

V napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja nastajajo industrijske odpadne vode, komunalne odpadne vode in padavinske odpadne vode. Industrijske odpadne vode nastajajo pri proizvodnem procesu – v klavnici, pri regeneraciji ionskih izmenjevalcev ter pri kaluženju kotla. Industrijska odpadna voda iz klavnice nastaja v tehnoloških postopkih pranja trupov, mavžanja in ožiganja, poliranja, evisceracije, ter splošnega čiščenja klavne linije in se zbira po zbiralnih kanalih, ki so opremljeni s sifoni proti neprijetnemu vonju. Vsi kanali so vodotesne izvedbe. Vse industrijske odpadne vode so speljane na industrijsko čistilno napravo za predčiščenje odpadnih vod. Na čistilno napravo se steka tudi del komunalne odpadne vode iz kuhinje. Voda za kotlovnico se mehča na ionskih izmenjevalcih. Posledica uporabe ionskih izmenjevalcev so odpadne industrijske vode, ki nastanejo pri regeneraciji le teh.

Komunalne vode so pretežno posledica uporabe vode 54 zaposlenih oseb v sanitarne namene in se pridružijo očiščenim vodam iz čistilne naprave pred iztokom v kanalizacijski sistem. Po iztoku iz industrijske čistilne naprave (N14) je urejeno merilno mesto MMV1-1.

Sistem čiščenja odpadne vode je naslednji:

Odpadna voda gravitacijsko doteka v črpališče, od koder se s pomočjo potopnih črpalk prečrpa do predčiščenja. Postopek obsega dve fazi: mehansko čiščenje na rotirajočem situ in flotacijsko enoto. Predčiščenje industrijske odpadne vode se prične z rotacijskim sitom, kjer se odstranijo grobi delci (3-5 mm), ki se ločeno zbirajo v zbirnem kontejnerju za stranske živalske proizvode, kategorije 2. Čiščenje vode se nadaljuje v flotacijski enoti, ki služi za odstranjevanje usedljivih delcev in maščob. Tu se na mehurčke iz prenasočene raztopine lepijo suspendirane snovi in priplavajo na površje, od koder se odstranijo in ločeno zbirajo. Javni kanalizacijski sistem trenutno še ni zaključen s komunalno čistilno napravo. Čistilna naprava v Šentjurju je v zaključni fazi izgradnje, katere začetek poskusnega obratovanja je predviden 1. julija 2009.

Odpadna voda iz hleva za sumljive živali je odvedena ločeno od ostalih odpadnih vod in se zbira v nepretočni, nepropustni greznici, od koder je organiziran odvoz vsebine po pooblaščenem izvajalcu.

Odpadne vode, ki nastanejo pri pranju in dezinfekciji hlevov oz. delovnih površin, se odvajajo v zbiralni jašek (3 m³), nato pa se jih prečrpa na sito (5 mm), kjer se ločijo grobi delci (večji kot 5 mm).

Boks št.1 je namenjen za uhlevljanje bolnih živali oz. živali, za katere se sumi, da so zbolele. Na vidnem mestu je označen z rdečim napisom **SUMLJIVE ŽIVALI**, boks pa je pregrajen z ogrado za fiksiranje živali in z umivalnikom (ti. RF umivalnikom kpl). Za odvajanje odplak iz tega boksa je urejen poseben odvod, ki je ločen od ostale kanalizacije, in se steka v nepretočno greznico, ki je v Načrtu situacije terena št. 01 –00 – 905 (Alojz Nosan: Tehnološki projekt št. 7/02- Klavnica prašičev Šentjur), označena pod številko 22, kar je v skladu s Pravilnikom o veterinarskih pogojih za proizvodnjo in oddajo v promet živil živalskega izvora (Uradni list RS, št. 100/02) in Zakona o zdravstveni inšpekciji (Uradni list RS, št. 99/99). Tehnološki projekt je dobil soglasje Veterinarske uprave Republike Slovenije. Odplake iz nepretočne greznice za sumljive živali, odvaža pooblaščenno podjetje po pogodbi za praznenje in odvoz vsebine greznic, tj. Simbio, družba za ravnanje z odpadki d.o.o., Teharska cesta 49, 3000 Celje, prej Javne naprave Celje, d.o.o.

Celotno postrojenje industrijske čistilne naprave za predčiščenje odpadne industrijske vode se nahaja na zemljiščih s parcelnimi številkami 1034/1, 1034/2, 1027/14 ter 1027/3, vse k.o. Šentjur, z iztokom v kanalizacijski sistem in nato na čistilno napravo v največji letni količini 65.000 m³, in sicer industrijske odpadne vode v največji letni količini 64.000 m³ in komunalne odpadne vode v največji letni količini 1.000 m³.

Padavinske odpadne vode iz manipulativnih površin iz naprave iz točke 1. izreka tega dovoljenja, kakor tudi iz ostalih utrjenih tlakovanih ali z drugim materialom prekritih površin se preko lovilca olj odvaja v vodotok Voglajno. Velikost vseh utrjenih površin znaša od 0,52 ha. K vlogi priložena izjava o skladnosti dokazuje, da je lovilec olj načrtovan, preizkušen, označen in obratuje skladno s standardom SIST EN 858/1-2.

V napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja nastajajo pretežno klavnični odpadki, ki se jih skladno s predpisi, ki urejajo področje veterine, uvršča med stranske živalske proizvode kategorije 2 in kategorije 3.

Poleg klavničnih odpadkov nastajajo še naslednji odpadki: mulj iz industrijske čistilne naprave (N14), plastična embalaža in mešani komunalni odpadki.

Klavnični odpadki iz klavne linije (ščetine, parklji, oči, ušesne školjke, obreznine pri čiščenju drobovine) se po posebnem pnevmatskem sistemu odvajajo neposredno v ciklon, kjer se umirijo, nato pa se jih spušča v kontejnerje. Specifični rizični material (SRM) odpadki in

morebitne obreznine iz dodatnega veterinarskega podesta za pregled zadržanih trupov se v posebnih zaprtih in označenih posodah po končanem delu odvažajo iz klavne dvorane v konfiskatni oddelek. Za zbiranje krvi je namenjen rezervoar, v katerega se kri, ki se zbira v bazenu za izkrvavitev, s prostim padom izteka v rezervoar, namenjen za zbiranje krvi.

Glavni viri hrupa naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja so naslednje tehnološke enote in delovni postopki: transport in oglašanje živih prašičev, obratovanje prezračevalnega in hladilnega sistema, obratovanje klavne linije, obratovanje predčiščenja odpadne vode.

Na območju naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja se nahaja nizkofrekvenčni vir elektromagnetnega sevanja, in sicer transformatorska postaja 20/0,4 kV, moči 630 kVA (N16) z elektroenergetskimi povezavami, katerih nazivna napetost je manjša od 110 kV.

IV. Pravna podlaga za določitev zahtev v zvezi z emisijami, dopustnih vrednosti emisij, obveznosti izvajanja obratovalnega monitoringa in poročanja, ter razlogi za odločitev

Na podlagi 9. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07) se dopustne vrednosti emisij, tj. mejne vrednosti emisij v vode, zrak in/ali tla, porabe naravnih virov in/ali energije ali drug ustrezen parameter, naveden v okoljevarstvenem dovoljenju, ki med obratovanjem naprave ne sme biti presežen, določijo za snovi iz priloge 2, ki je sestavni del te uredbe, razen v primeru, če nastanek teh snovi pri delovanju naprave ni mogoč. Ne glede na to, se v dovoljenju lahko določijo dopustne vrednosti emisij tudi za snovi, ki niso navedene v prilogi 2, če pomembno prispevajo k obremenjevanju okolja iz naprave glede na njegovo kakovost in predpisane standarde kakovosti okolja. Dopustne vrednosti emisij morajo biti strožje od vrednosti, dosegljivih z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik ali predpisanih mejnih vrednosti, če je to potrebno zaradi doseganja predpisanih standardov kakovosti okolja. Poleg dopustnih vrednosti emisije se v dovoljenju določijo tudi obratovalni pogoji, potrebni za zagotavljanje visoke stopnje varstva okolja kot celote, ki temeljijo na uporabi najboljših razpoložljivih tehnik.

11. člen Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07) določa, da se v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja glede vprašanj, ki niso urejena s to uredbo, smiselno uporabljajo določbe predpisov, ki urejajo obseg in vsebino vloge ter postopek za pridobitev in vsebino okoljevarstvenega dovoljenja za druge naprave.

Naslovni organ je za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja določil zahteve v zvezi z emisijami v zrak na podlagi 17. člena ZVO-1 in 5., 7., 8., 31. in 49. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07 in 70/08) ter 17. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 34/07 in 81/07).

Naslovni organ je za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja v točki 2.2.1 izreka tega dovoljenja dopustne vrednosti emisije snovi v zrak na izpustu iz parnega kotla na podlagi določil 11., 12. in 23. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 34/07 in 81/07).

Naslovni organ je na podlagi priloženih poročil o občasnih meritvah emisij snovi v zrak, navedenih v III. točki obrazložitve tega dovoljenja, ter na podlagi poznavanja tehnološkega

procesa in sestave neočiščenega odpadnega plina ugotovil, da na izpustu z oznako Z2, kjer se odvajajo emisije snovi iz stroja za odstranjevanje ščetin, nimajo relevantnega doprinosa k celotni emisiji snovi za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja in tako skladno s 5. odstavkom 39. člena in 4. odstavkom 41. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07 in 81/07) ugotovil, da obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak na tem izpustu ni potrebno izvajati.

Naslovni organ je pogostost in obveznosti izvajanja obratovalnega monitoringa ter poročanja za emisije snovi v zrak iz naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja določil na podlagi 4., 11., 12., 15., 21., 23., 24. in 28. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08) ter 37., 39. in 48. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07 in 70/08).

Naslovni organ je za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja določil ukrepe v zvezi z emisijami snovi in toplote v vode iz točke 3.1 izreka tega dovoljenja na podlagi 17. člena ZVO-1 in 17. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05 in 45/07).

Posebne ukrepe v točki 3.1.1. izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil na podlagi 4. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadne vode iz obratov za proizvodnjo živil živalskega izvora in predelovalnih obratov živalskih stranskih proizvodov (Uradni list RS, št. 45/07).

Obveznost ukrepanja in obveščanja v primeru okvare, ki povzroči čezmerno obremenjevanje okolja, iz 3.1.1.2. točke izreka tega dovoljenja, je naslovni organ določil na podlagi 20. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05 in 45/07).

Obveznosti v zvezi s poslovníkom in z vodenjem obratovalnega dnevnika za industrijsko čistilno napravo in lovilec olj, ki so določene v točkah 3.1.1.3, 3.1.1.4, 3.1.2.2 in 3.1.2.3 izreka tega dovoljenja, je naslovni organ določil na podlagi 30. in 31. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05 in 45/07).

Naslovni organ je ukrepe za padavinske odpadne vode iz točke 3.1.2 izreka tega dovoljenja predpisal v skladu z določili Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 45/07), in sicer obveznosti obratovanja in vzdrževanja obstoječega lovilca olj po standardu SIST EN 858-2 določil v skladu z 21. členom te Uredbe.

Upravljalavec v svoji napravi uporablja pitno vodo iz vodovodnega sistema in zaradi njene rabe v napravi nastaja industrijska odpadna voda, opredeljena s predpisom, ki ureja emisije snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo. Zato mora v skladu z 2. in 21. členom Pravilnika o oskrbi s pitno vodo (Uradni list RS, št. 35/06) pridobiti vodno dovoljenje.

Naslovni organ je obveznost izvajanja obratovalnega monitoringa odpadnih vod iz 3.3.1 točke izreka tega dovoljenja določil na podlagi 27. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05 in 45/07).

Nabor parametrov za izvajanje obratovalnega monitoringa iz preglednice 3 izreka tega dovoljenja, čas vzorčenja in pogostost izvajanja obratovalnega monitoringa iz 3.3.1 točke izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil na podlagi 5., 7., 10. in 11. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje

(Uradni list RS, št. 74/07). Naslovni organ je na podlagi navedb v vlogi ugotovil, da pri običajnem obratovanju naprave niso presežene letne količine tistih snovi, za katere je treba zagotoviti poročanje o letnih emisijah v vode v skladu z Uredbo 166/2006/ES in ki niso že vključene v program obratovalnega monitoringa, zato v skladu z drugim odstavkom 7. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 74/07), ni določil dodatnih parametrov.

Naslovni organ je v preglednici 3 izreka tega dovoljenja določil osnovne parametre v skladu s 5. členom Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 74/07), dodatne parametre pa na podlagi 3. in 7. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadne vode iz obratov za proizvodnjo živil živalskega izvora in predelovalnih obratov živalskih stranskih proizvodov (Uradni list RS, št. 45/07) in priloge 1 in 2 te uredbe.

Mejne vrednosti iz preglednice 3 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil v skladu s 3. in 5. členom Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo in 3. in 7. členom Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadne vode iz obratov za proizvodnjo živil živalskega izvora in predelovalnih obratov živalskih stranskih proizvodov (Uradni list RS, št. 45/07), in sicer za iztok v javno kanalizacijo.

Mejno vrednost parametra neraztopljene snovi je naslovni organ določil v skladu s tretjim odstavkom 5. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05 in 45/07), na podlagi priloženega mnenja upravljavca javne kanalizacije in komunalne čistilne naprave Šentjur. Upravljavec javne kanalizacije in komunalne čistilne naprave, JPK Šentjur, Javno komunalno podjetje, d.o.o., Cesta Leona Dobrotinška 18, 3230 Šentjur, je v dokumentu (mnenju) »Mejna vrednost koncentracije neraztopljenih snovi v industrijski odpadni vodi«, št. 34/09-GT z dne 10. 2. 2009, določil mejno vrednost za neraztopljene snovi 200 mg/l, kot vrednost, pri katerih še ni vpliva na kanalizacijo ali čistilno napravo.

Javna kanalizacija bo zaključena s komunalno čistilno napravo z zmogljivostjo večjo od 2.000 PE, zato je naslovni organ v skladu s prilogo 1 in 2 Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadne vode iz obratov za proizvodnjo živil živalskega izvora in predelovalnih obratov živalskih stranskih proizvodov (Uradni list RS, št. 45/07) določil mejno vrednost parametra amonijev dušik 200 mg/l. Ker pa je komunalna čistilna naprava Šentjur trenutno v zaključni fazi izgradnje (z zaključkom v poletnih mesecih 2009), in predvidenim začetkom poskusnega obratovanja s 1. julijem 2009, je naslovni organ do priklopa javne kanalizacije na komunalno čistilno napravo Šentjur za parameter amonijev dušik določil mejno vrednost 100 mg/l.

Obveznost ureditve merilnega mesta iz 3.3.2 točke izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil na podlagi 16. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 74/07), obveznost merjenja količine odpadne vode med vzorčenjem iz 3.3.3 točke izreka tega dovoljenja na podlagi 15. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 74/07). Obveznosti izdelave poročila in poročanja iz 3.3.4 in 3.3.5 točke izreka tega dovoljenja pa na podlagi 21., 22. in 23. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS št. 74/07).

Naslovni organ je zahteve v zvezi z emisijami hrupa za naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja določil na podlagi 4., 7., 8., 9. in 11. člena Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05 in 34/08).

Mejne vrednosti kazalcev hrupa za naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil na podlagi 5. člena Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05 in 34/08), in sicer Preglednic 1, 4 in 5 Priloge 1 te Uredbe.

Naslovni organ je obveznosti z izvajanjem obratovalnega monitoringa in poročanjem zaradi emisij hrupa iz naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja določil na podlagi 8., 9., 13. in 14. člena Pravilnika o prvem ocenjevanju in obratovalnem monitoringu za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08).

Zahteve za ustrezno ravnanje z odpadki, ki nastanejo zaradi dejavnosti v napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja, in so določene v točki 5.1 izreka tega dovoljenja, je naslovni organ določil na podlagi 5., 10., 11., 12. in 13. člena Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08).

Obveznosti vodenja evidenc o nastajanju odpadkov v napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja je naslovni organ v točkah 5.1.10. in 5.1.11. izreka tega dovoljenja določil na podlagi 14. člena Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08).

Obveznosti poročanja za odpadke, ki nastanejo zaradi opravljanja dejavnosti v napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja, je naslovni organ v točki 5.2 izreka tega dovoljenja določil na podlagi 15. člena Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08).

Zahteve v zvezi z elektromagnetnim sevanjem v naravnem in življenjskem okolju je naslovni organ določil na podlagi 13. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu za vire elektromagnetnega sevanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 70/96 in 41/04).

V skladu s 17. členom Uredbe o elektromagnetnem sevanju v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS 70/96 in 41/04) za nizkofrekvenčne vire sevanja na II. območju ter za nizkofrekvenčne vire sevanja na I. območju, katerih nazivna napetost je manjša od 110 kV, ni treba zagotavljati obratovalnega monitoringa.

Ukrepe za čim višjo stopnjo varstva okolja kot celote ter zmanjševanje tveganja ob nesrečah in obvladovanje nenormalnih razmer, ki se nanaša na skladiščenje, ravnanje in prenos snovi, je naslovni organ v točki 8.1 izreka tega dovoljenja določil na podlagi točk 1.4, 1.5.2 in 1.7 iz 1. člena Pravilnika o tem, kako morajo biti zgrajena in opremljena skladišča ter transportne naprave za nevarne in škodljive snovi (Uradni list SRS, št. 3/79 in RS št. 67/02) in na podlagi 19. člena ZVO-1.

Naslovni organ je skladno s četrto točko prvega odstavka 8. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07) določil tudi zahteve, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja.

Naslovni organ je skladno z določili 3. člena Uredbe o izvajanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal ter spremembi Direktiv Sveta 91/689/EGS in 96/61/ES (Uradni list RS, št. 77/06) ugotovil, da upravljavec izvaja dejavnost 8.(a) iz Priloge 1 Uredbe Evropskega Parlamenta in Sveta št. 166/2006, zato mora v skladu s 5. členom poročati Agenciji Republike Slovenije za okolje letno o količini prenosa odpadkov izven kraja nastanka za vse postopke predelave ali odstranjevanja. Informacije o letnih količinah prenosa onesnaževal z odpadki morajo vključevati količine, ki nastanejo pri vseh namernih, nenamernih, rednih ali izrednih dejavnostih. Upravljavec mora pri pripravi poročila iz točke 8.1.2 izreka tega dovoljenja

upoštevati Priročnik za poročanje v E-PRTR register in obrazec poročila, ki je objavljen na spletnem naslovu <http://okolje.arso.gov.si/prtr>.

Naslovni organ je izvedel presojo skladnosti obravnavane naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami v skladu 10. členom Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/08) in pri tem upošteval merila, ki so določena v Prilogi 3 Uredbe pri čemer so bili osnova za presojo uporabe najboljših razpoložljivih tehnik za obratovanje obravnavane naprave naslednji referenčni dokumenti: Referenčni dokument o najboljših razpoložljivih tehnikah za klavnice in živalske produkte (Reference Document on Best Available Techniques on Slaughterhouses and Animal By-products, izdan leta 2005), Referenčni dokument o najboljših razpoložljivih tehnikah v zvezi z emisijami pri skladiščenju (Reference Document on Best Available Techniques on Emissions from Storage, izdan leta 2006), Referenčni dokument o najboljših razpoložljivih tehnikah o splošnih načelih monitoringa (Reference Document on the General Principles of Monitoring, izdan leta 2003).

Skladno z drugim odstavkom 10. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/08) mora upravljavec pri načrtovanju ali večji spremembi naprave izbrati tehniko za preprečevanje in zmanjševanje emisije snovi, ki je enakovredna najboljši razpoložljivi tehniki in ki zagotavlja, da dopustne vrednosti ne bodo presežene.

Naslovni organ je na podlagi podatkov v vlogi in na podlagi primerljivih razpoložljivih tehnik ugotovil, da stranka z obratovanjem naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja lahko dosega enakovredne okoljske vplive, izražene z emisijskimi vrednostmi, s porabo naravnih virov in energije ali z drugimi ustreznimi parametri, kot se dosegajo z uporabo najboljših dosegljivih tehnik, navedenih v referenčnih dokumentih, ki so citirani v točki IV. obrazložitve tega dovoljenja.

Naslovni organ je na podlagi v točki III. obrazložitve tega dovoljenja ugotovljenega dejanskega stanja in dokazov na katere je oprto, ugotovil, da upravljavec zagotavlja: preprečevanje onesnaževanja okolja večjega obsega, preprečevanje nastajanja odpadkov skladno s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki ali njihovo odstranjevanje, skladno s predpisi, učinkovito rabo energije, preprečevanje nesreč in omejevanje njihovih posledic.

Navedeno pomeni, da so pogoji za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja izpolnjeni, zato je naslovni organ upravljavcu na podlagi 1. odstavka 72. člena ZVO-1 izdal okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje klavnice, z zmogljivostjo zakola 120 ton živalskih trupov na dan. Hkrati je bilo treba stranki določiti pogoje v smislu izpolnjevanja določil zakonodaje varstva okolja. V dovoljenju so skladno z 8. členom Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07), ki določa podrobnejšo vsebino okoljevarstvenega dovoljenja, in na podlagi pravnih podlag, ki so navedene v točki IV. obrazložitve tega dovoljenja, določene zahteve v zvezi z emisijami snovi v zrak in dopustne vrednosti emisij snovi v zrak, zahteve v zvezi z emisijami snovi in toplote v vode in dopustne vrednosti emisij snovi in toplote v vode, zahteve v zvezi z emisijami hrupa v naravno in življenjsko okolje in dopustne vrednosti kazalcev hrupa, okoljevarstvene zahteve za ravnanje z odpadki, ki nastanejo zaradi opravljanja dejavnosti, in zahteve v zvezi z elektromagnetnim sevanjem v naravnem in življenjskem okolju. Z dovoljenjem je določena tudi obveznost upravljavca v zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak, emisij snovi in toplote v vode, emisij hrupa v naravno in življenjsko okolje in obveznost poročanja za odpadke, ki nastajajo zaradi opravljanja dejavnosti. Naslovni organ je določil tudi zahteve, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave. Prav tako sta v okoljevarstvenem dovoljenju določena posebna pogoja, ki se nanašata na spremljanje porabe energije, vode, osnovnih in pomožnih materialov ter nastanek odpadkov in na dolžnost poročanja o izpušnih in prenosih onesnaževal.

V. Čas veljavnosti dovoljenja

Okoljevarstveno dovoljenje se skladno s tretjim odstavkom 69. člena ZVO-1 izdaja za obdobje desetih let. Skladno s četrtem odstavkom 14. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07), začne čas veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja, ki je izdano upravljavcem obstoječih naprav, teči z dnem njegove dokončnosti.

Skladno s četrtem odstavkom 69. člena ZVO-1 se okoljevarstveno dovoljenje lahko podaljša, če naprava ob izteku njegove veljavnosti izpolnjuje pogoje, pod katerimi se okoljevarstveno dovoljenje podeljuje. Upravljavec mora zahtevati podaljšanje okoljevarstvenega dovoljenja najkasneje šest mesecev pred iztekom njegove veljavnosti.

Skladno z 79. členom ZVO-1 preneha okoljevarstveno dovoljenje veljati s pretekom časa, za katerega je bilo podeljeno, z odvzemom ali s prenehanjem naprave ali upravljavca.

VI. Dolžnost obveščanja o spremembah in sprememba okoljevarstvenega dovoljenja

Vsako nameravano spremembo v obratovanju naprave, povezano z delovanjem ali razširitvijo naprave, ki lahko vpliva na okolje, mora upravljavec skladno s 77. členom ZVO-1 pisno prijaviti naslovnemu organu, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki. Skladno s prvim odstavkom 8. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07), mora upravljavec v primeru spremembe upravljavca, najkasneje v 15 dneh obvestiti naslovni organ o novem upravljavcu. Upravljavec mora naslovni organ na podlagi 81. člena ZVO-1 pisno obvestiti o nameri dokončnega prenehanja obratovanja naprave, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki. Upravljavec, v primeru stečaja upravljavca pa stečajni upravitelj, mora naslovni organ pisno obvestiti o izpolnjevanju zahtev iz okoljevarstvenega dovoljenja, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave, če je uveden postopek likvidacije upravljavca ali začet stečajni postopek, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki. Zgoraj navedeni obvestili na podlagi 81. člena ZVO-1 morata vsebovati tudi navedbe in dokazila o izpoljenosti zahtev iz okoljevarstvenega dovoljenja, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave.

Skladno z določbami 78. člena ZVO-1 naslovni organ okoljevarstveno dovoljenje pred iztekom njegove veljavnosti spremeni po uradni dolžnosti, če: je zaradi čezmerne onesnaženosti okolja na območju, na katerem obratuje naprava, treba spremeniti v veljavnem dovoljenju določene mejne vrednosti emisij v vode, zrak ali tla ali dodatno določiti dopustne vrednosti emisij drugih onesnaževalcev, spremembe najboljših razpoložljivih tehnik omogočajo pomembno zmanjšanje emisije iz naprave ob razumno višjih stroških, obratovalna varnost procesa ali dejavnosti zahteva uporabo drugih tehnik ali to zahtevajo spremembe predpisov na področju varstva okolja, ki se nanašajo na obratovanje naprave. O nameri spremembe dovoljenja po uradni dolžnosti mora naslovni organ upravljavca pisno obvesti najmanj tri mesece pred izdajo odločbe o spremembi dovoljenja. Naslovni organ v odločbi o spremembi dovoljenja določi tudi rok, v katerem mora upravljavec uskladiti obratovanje naprave z novimi zahtevami. Naslovni organ pošlje spremenjeno okoljevarstveno dovoljenje tudi pristojni inšpekciji.

VII. Sodelovanje javnosti

Skladno s 14. členom Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 71/07), se za obstoječe naprave v postopku za pridobitev prvega okoljevarstvenega dovoljenja sodelovanje javnosti zagotovi z izdajo obvestila o izdanem okoljevarstvenem dovoljenju. Naslovni organ v 30 dneh po vročitvi dovoljenja strankam obvesti javnost o sprejeti odločitvi z objavo na krajevno običajen način, v svetovnem spletu in v enem od dnevnih časopisov, ki pokriva celotno območje države. Objava mora vsebovati zlasti vsebino odločitve in glavne razloge za odločitev o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja.

VIII. Stroški postopka

Skladno s prvim odstavkom 113. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06-ZUP-UPB2, 105/06-ZUS-1 126/07 in 65/08, v nadaljevanju: ZUP) gredo stroški, ki nastanejo organu ali stranki med postopkom ali zaradi postopka (oglas, strokovno pomoč, itd.), v breme tistega, na katerega zahtevo se je postopek začel. V skladu s petim odstavkom 213. člena v povezavi z 118. členom ZUP je bilo treba v izreku tega dovoljenja odločiti tudi o stroških postopka. Kot je razvidno iz točke 12.1 izreka tega dovoljenja, bo naslovni organ o stroških postopka odločil s posebnim sklepom.

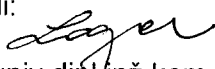
Upravna taksa po tarifnih številkah 1 in 3 taksne tarife Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 42/07-ZUT-UPB3 in 126/07) v višini 17,73 EUR, je bila plačana z upravnimi kolki RS in uničena na vlogi.

Pouk o pravnem sredstvu:

Zoper to odločbo je dovoljena pritožba na Ministrstvo za okolje in prostor, Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana, v roku 15 dni od dneva vročitve te odločbe. Pritožba se vloži pisno ali poda ustno na zapisnik pri Ministrstvu za okolje in prostor, Agenciji RS za okolje, Vojkova cesta 1b, 1102 Ljubljana. Za pritožbo se plača upravna taksa v višini 14,18 EUR. Upravno takso se plača v gotovini oziroma z elektronskim denarjem ali drugim veljavnim plačilnim instrumentom in o plačilu predloži ustrezno potrdilo.

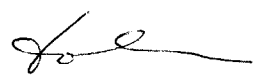
Upravna taksa se lahko plača na podračun javnofinančnih prihodkov z nazivom: Upravne takse – državne in številko računa: 0110 0100 0315 637 z navedbo reference: 11 25232-7111002-35407009.

Postopek vodili:

Mojca Logar, univ. dipl. inž. kem. inž.
višja svetovalka II

Nataša Petrovič, univ. dipl. prav.
podsekretarka

Tanja Dolenc, univ. dipl. inž. grad.
Direktorica Urada za varstvo okolja in narave

Vročiti:

– Farme Ihan - MPR d.o.o., Cesta Leona Dobrotinška 15, 3230 Šentjur (osebno)

Poslati po 4. odstavku 72. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06-ZVO-1-UPB1, 49/06-ZMetD, 66/06-odl. US, 33/07-ZPNačrt, 57/08-ZFO-1A in 70/08):

- Občina Šentjur, Mestni trg 10, 3230 Šentjur
- Ministrstvo za okolje in prostor, Inšpektorat RS za okolje in prostor, Inšpekcija za okolje, Dunajska 47, 1000 Ljubljana